

În privința deducerii cheltuielilor de exploatare, Comisia dorește să arate că statele membre trebuie să respecte interdicția discriminării instituită de tratat și în cazul impozitării la sursă. În acest context, statul sursă nu poate invoca reglementări unilaterale din alt stat membru pentru a eluda propriile obligații. Germania nu a susținut că s-ar fi convenit cu celelalte state membre ca acestea să realizeze în locul său deducerea cheltuielilor de exploatare. Chiar dacă ar exista o astfel de convenție aceasta nu și-ar realiza adesea obiectivul, de exemplu atunci când veniturile în cauză sunt scutite de impozit în celălalt stat sau contribuabilul în ansamblu nu realizează niciun profit. În plus, în cazul metodei creditului, deducerea cheltuielilor de exploatare din statul de reședință nu o poate înlocui pe cea din statul sursă întrucât, în acest caz, ambele state impozitează în principiu același venit. Prin urmare, o impunere care nu se aplică asupra veniturilor brute, ci asupra celor nete este permisă numai în cazul în care ambele state aplică dispozițiile proprii privind deducerea cheltuielilor de exploatare. Așadar, deducerea de către statul sursă nu determină o dublare, ci asigură exclusiv egalitatea de tratament cu situațiile strict interne.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Upravno sodišče Republike Slovenije (Republica Slovenia) la 21 decembrie 2010 — Pelati doo/Republica Slovenia

(Cauza C-603/10)

(2011/C 80/22)

Limba de procedură: slovena

Instanța de trimitere

Upravno sodišče Republike Slovenije

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Pelati doo

Pârâtă: Republica Slovenia

Întrebarea preliminară

Dispozițiile articolului 11 din Directiva 90/434/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale în temeiul căreia Republica Slovenia, ca stat membru, condiționează înlesnirea fiscală în favoarea unei societăți comerciale care urmărește efectuarea unei divizări (scindarea unei părți a societății și înființarea unei noi societăți) de prezentarea în termen a cererii de eliberare a autorizației pentru acordarea beneficiilor fiscale în urma scindării, în cazul îndeplinirii condițiilor prevăzute, sau potrivit căreia persoana impozabilă pierde automat, din cauza depășirii termenului, înlesnirile fiscale prevăzute de legislația națională?

⁽¹⁾ Directiva 90/434/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, scindărilor, cesionării de active și schimburilor de acțiuni între societățile din diferite state membre, JO L 225, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 92.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Commissione Tributaria Provinciale di Parma (Italia) la 30 decembrie 2010 — Danilo Debiasi/Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma

(Cauza C-613/10)

(2011/C 80/23)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione Tributaria Provinciale di Parma

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Danilo Debiasi

Pârâtă: Agenzia delle Entrate — Ufficio di Parma

Întrebarea preliminară

Există un conflict între, pe de o parte, articolul 19 alineatul 5 și articolul 19 bis din DPR nr. 633/72 și, pe de altă parte, articolul 17 alineatul (2) litera (a) din Directiva 77/388/CEE din 17 mai 1977, documentul COM (2001) 260 final din 23 mai 2001 și documentul COM (2000) 348 final din 07 iunie 2000, precum și o inegalitate de tratament a regimului de TVA în cadrul comunitar și, în consecință, necesitatea unei armonizări a ordinilor juridice europene, având în vedere că diferite state membre aplică, în anumite condiții, un regim de impunere cu cotă redusă?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal de première instance de Namur (Belgia) la 22 decembrie 2010 — Rémi Paquot/État belge — SPF Finances

(Cauza C-622/10)

(2011/C 80/24)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de première instance de Namur

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Rémi Paquot

Pârât: État belge — SPF Finances